

[Aksel Larsen.]

pristalsfamilien har 1 barn, og så siger man: så giver vi 80 kr. til det første barn, og dermed får vi pristallet ned med 1 point.

Jeg tvivler i øvrigt på, at metoden er rigtig. Efter min opfattelse er pristalsfamilien en gennemsnitsfamilie og pristalsbarnet følgelig et gennemsnitsbarn, og man kan altså ikke bare regne med det første barn; men det gør man, og jeg tvivler såmænd ikke på, at man kan få departementschefen i statistisk departement til fuldt ud at godkende, at nu skal man regne pristallet ud på den måde. Men derved opnår man, da disse kompensationer formelt skal træde i kraft fra 1. juli, at de indregnes i pristallet, som offentliggøres i den første uge af juli, og så bliver pristallet trykket med 1,3 point.

Man skal være varsom med at spå, det ved jeg godt, men jeg vil alligevel forsøge det nu. Jeg spår, at hvis ikke man foretog dette, ville det lønregulerende pristal i juli stige så meget, at der skulle ydes 2 dyrtidsportioner. Men når man laver det på den måde, at man presser det ned med et helt point ved hjælp af forøget tilskud til det første barn, opnår man, at der kun bliver én dyrtidsportion. Det vil man vel synes er groft, og det er det; men det er endnu mere groft, at man så lader omsætningskatten træde i kraft den 1. august; så kommer den ikke ind i pristallet, og i august, september, oktober, november, december og i januar og februar til næste år skal så arbejdere, tjenestemænd og ligestillede betale de fordyrede varer i kraft af omsætningsafgiften, mens pristalsstigningen på grund af omsætningskatten først indtræffer i januar måned.

Det er naturligvis lynende forkert, hvad Politikens økonomiske medarbejder i sin ukyndighed bliver ved at påstå, at så får folk lønforhøjelser i januar, februar eller automatisk fra 1. marts. Arbejdsoverenskomsterne udløber for størstepartens vedkommende den 1. marts. Når de er udløbet, gælder pristalsreguleringen ikke, medmindre man får sluttet nye lønftaler, som siger, at den gælder alligevel.

Jeg erkender at det ærede medlem hr. Poul Møller har grund til at være tilfreds, og jeg ved udmærket vel, at det er fra den side, man har gjort opfindelsen. Jeg tvivler ikke om, at da man stod over for det forhold, at på grund af de mange forsinkelser, der var

sket, kunne den af regeringen planlagte omsætningskat ikke træde i kraft før i juni eller måske først i juli, så var man klar over, at hvis en detailomsætningskat skulle træde i kraft i juni eller inden den 1. juli, gik den ind i pristallet. Så var det naturligvis praktisk at sige: lad os så få engrosoms, for efter alt hvad finansministeriet har forklaret, kan den ikke træde i kraft før en uge ind i juli, og selv om den kunne træde i kraft i slutningen af juni, ville dens virkninger, da den jo pålægges i engrosledet, ikke slå igennem over for forbrugerne før, efter at pristalsstatistikken var optaget. Nu gik det sådan, at det hele trak så længe ud, at selv engrosomsen først kan træde i kraft den 1. august, men så får vi prisforhøjelserne antagelig større, end omsen selv berettiger til, og så i januar kommer der et pristal, der tager hensyn til det, og det pristal har ingen gyldighed.

I forliget er det aftalt, at der skal gives skattelettelse til næste år. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup hæfter sig ved det, jeg har sagt i mit afsnit af betænkningen om, at det er en asocial måde, man giver disse skattelettelse på, og spørger: må jeg få det dokumenteret? Ja, det skal jeg naturligvis ikke have noget imod. Det ligger jo sådan, at man mellem de 4 partier har aftalt den indkomstskatteskala, der skal være gældende til næste år, og den indkomstskatteskala giver en meget beskedent lettelse af indkomstskatten for indtægter under en 16 000-18 000 kr. Det er sådan, hvis jeg ikke husker meget fejl, at en skattepligtig indkomst på 15 000 kr. vil få en skattelettelse i forhold til, hvad der skulle have været betalt, hvis den nuværende skatteskala fortsatte, på omkring 500 kr. på et år. En indkomst på 22 000 kr. vil derimod få en skattelettelse på 2 300 kr. — ja, tallene er cirka, men jeg håber ikke, jeg har ramt meget ved siden af. (Poul Møller: 2 158 kr.). Jeg takker! Ja men enhver må dog indrømme, at det er en forholdsmæssig langt, langt større skattelettelse end den, man giver indkomsten på de 15 000 kr. I regeringens oprindelige forslag om kompensation gennem skattelettelse var det fastslået som princip, at der skulle gives størst lettelse til de mindre indtægter, men i praksis var det blevet sådan, at det var de ret store mellemindtægter, der fik de største